

מבצע מצה על שום מה

על מה התבטא הרבי: מהעניינים העיקריים של חב"ד, ומה נותנים ליהודים שכבר קיבלו מצות בשנה שעברה?

בקשר עם ה'שטורעם' הגדול ב'מבצע מצה' במסגרת פעילי חב"ד

ש

גרת חודש ניסן של כל חסיד - זקן כנער - הינה העיסוק ב'מבצע מצה'. בעוד ריח הניקיונות עולה ובוקע מבתי ישראל, והכול טרודים בדאגה לצרכי החג האישיים של משפחתם, מעיינים של החסידים נתון למתרחש

בביתו של כל יהודי ויהודי. גם בזאת התייחודה המצה: הענקתה ליהודי אחר, מהווה דאגה לצרכיו הגשמיים והרוחניים כאחד. זוהי סגולתו המיוחדת של מאכל האמונה והרפואה.

"מהפעולות המיוחדות של חב"ד", התבטא הרבי בהזדמנות מסוימת בקשר למבצע. לראשונה, עורר על כך הרבי בשבת'מברכים חודש ניסן, בשנת תשי"ד. הרבי אמר כי מן הראוי לשגר לידידים ומכרים לקראת חג הפסח מצות שמורות עגולות עבודת'יד, בכדי שגם מי שעדיין אינו מקפיד בעצמו על כל החומרות וההידורים, יזכה לחגוג לפחות את ליל'הסדר כדת וכדין בהידור הרב ביותר.

באותה שנה, הפרישו החסידים חלק מהמצות שהכינו לביתם והעניקו לשכנים ומכרים. בשנים הבאות, התעצם המבצע, והיה לאחד המבצעים המפורסמים בקהל הרחב.

בשנה הבאה, תשט"ו, שב הרבי ועורר את החסידים לזכות יהודים במצות שמורות: "בהנוגע לחלוקת מצה שמורה ומוסגר פה העתק המכתב - הנה פשוט שגם בשנה זו חל הדבר, כי הרי התורה נצחית היא, ולדאבוננו ולצערנו עדיין ישנם כמה וכמה אנשים הזקוקים להתעוררות ולתעמולה שאודותה מדובר בהשיחה", כתב הרבי (אגרות'קודש ח"א ע' 1).

בשנים הבאות, היה ה'מכתב כללי' שאותו שלח הרבי בימים הסמוכים לפסח אל בני ובנות ישראל, מצורף לחבילות המצות, והעניק לכל יהודי 'טעימה' ממהותו הפנימית של חג הפסח.

אילו היה בכוחי, הייתי מצוה על כך

היסוד למנהג זה, כפי שאמר הרבי, הוא בנוהג שנהגו לפנים בישראל, שלפני הפסח היו שולחים הרבנים מצות שמורות אל בעלי הבתים שבקהילותיהם.

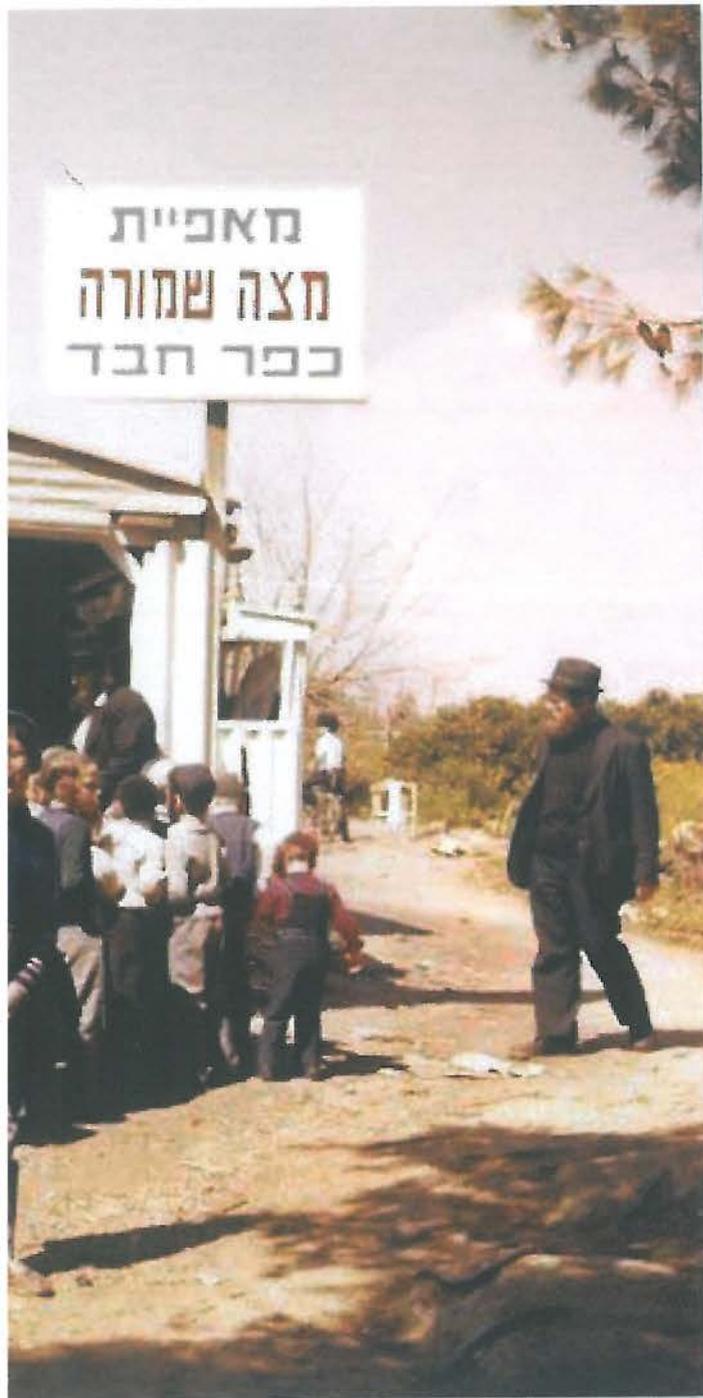
אמנם, הסביר הרבי, טעם המנהג בפשטות היה 'הכנסה' ממונית לרב; אבל יחד עם זאת פעלו עניין עיקרי: כידוע, דינים ודקדוקים רבים קיימים במצת מצוה, ולא הכל בקיאים בהם או שיש בידם לקיימם. על'ידיכך שהרבנים היו מספקים מצת מצוה לבעלי הבתים, בטוחים היו שייצאו ידי חובת מצות מצה בהידור.

"מטעמים שונים בטל המנהג במקומות רבים. לא כאן המקום לדבר על הטעמים שגרמו לביטול המנהג. מה שברצוני לומר הוא, כי הנני מבקש - ולו יישר חילי, הייתי מצוה - להנהיג את המנהג מחדש, כי ישלחו הרבנים מצות מצוה לבעלי הבתים שלהם."

הרבי הבהיר כי כוונתו אינה רק אל רבני הקהילות, נושאי המקוריים של התפקיד, והוא מתכוון אל כל אחד שהינו בעל השפעה על יהודי אחר. הרבי הדגיש כי המצות צריכות להיות דווקא מצות שמורות, מעבודת'יד. בכך יזכו אלפים מבני ישראל בקיום מצוות אכילת מצה כהלכתה ובהידור.

מהתבטאות נוספת של הרבי באותה התוועדות, ניתן ללמוד עד כמה חשובה ומשפיעה המצווה הזו, המהווה יסוד לכל החיים היהודיים:

"גדולה מעלת וסגולת מצות מצה, שהיא כלשון הזהר הקדוש, 'מיכלא דאסותא' ו'מיכלא דמהימנותא' (מאכל הרפואה, ומאכל האמונה). האמונה היא היסוד לכל המצוות

ולחיים יהודיים בכלל, וקיום המצוה כהלכתה ובהידור, יתן חיות בקיום התורה והמצוות לכל השנה כולה, שתהי' שנת בריאות ברוחניות, וממילא תהא שנת בריאות בגשמיות."

"נשמח לקבל הוראות מכ"ק אדמו"ר שליט"א"

ביטוי לחשיבות שראה הרבי במבצע ניתן לראות בהשתתפות הכספית שנטל הרבי פעמים רבות במשך השנים בהוצאות המבצע. במכתב ששיגר הרבי בד' ניסן תשכ"א אל יו"ר צעירי'אגודת'חב"ד בארץ'הקודש, הרב ישראל ליבוב ע"ה, תמה הרבי מדוע טרם נשלחו הדו"חות מ'מבצע מצה': "לפלא שאין דין וחשבון בהנוגע לפעולות. ביחד עם דין וחשבון ממבצע מצה שמורה..."

**"משפיעים ויוצקים הצלחה בכל
ענייני חב"ד באופן בלתי משוער,
אלא שמוכרח... פעולות ממשיות
ופעולות בהרחבה"**

הכפר לאפיית מצות במשך שלושה לילות ללא הפסקה. בדו"ח שכתבו 'צעירי חב"ד' אל הרבי לאחר המבצע, נאמר: "התקשרנו עם כל סניפי צעירי אגודת חב"ד בארץ וגם עם אנ"ש מרחבי ארצנו הקדושה והלהבנום שכל אחד במקומו ישתדל השנה באופן מיוחד במבצע זה, וכי מכאן תבוא גם השתתפות במידת האפשר. ואמנם, ההיענות, בהתאם לדו"חות שקיבלנו לאחר מכן הייתה יוצאת מהגדר

בשנת תשל"ג מסר הרבי אל הרב מאיר פרידמן מכפר חב"ד, שהמתין ליד 'גן עדן התחתון' קודם נסיעתו לארץ הקודש, שבעמאות ועשרים לירות (כמספר ע"ב בעשיריות) שיחולקו ל-720 מתעסקים במבצע "לנכות יהודים במצה שמורה". השמועה עליך עשתה כנפיים, והביאה להתעוררות מיוחדת בעיסוק במבצע. ואכן, באותה שנה התקיים מבצע מצה רחב היקף, כיאה לשנת השבעים: למעלה מ-720 חסידים התגייסו לקראת הפסח לחלק 72 אלף מצות שמורות לכבוד יום ההולדת ה-71 של הרבי.

לשם המבצע, נדרשה כמות עצומה של מצות, שלא נקל היה להשיגה. גם לאחר שהזמינו מצות ממאפיות בבני ברק ובירושלים, התברר כי כמות נכבדה עדיין חסרה. שניים מהאברכים בכפר, הרב שניאור-זלמן גופין, ולהבחל"ח הרב מרדכי-שמואל אשכנזי ע"ה, ארגנו משמרות מקרב תושבי

'מה שהוא עושה'

הרבי עוסק במבצע מצה

בארץ הקודש, הייתה שורה של אישים שונים שהרבי שלח להם מצות בכל שנה. בהם נמנו מדינאים ופוליטיקאים, קרובי משפחתו של הרבי, ואישים שונים שזכו לקשר עם הרבי.

כבר בשנה הראשונה לייסוד המבצע, לקראת פסח תשי"ד, שלח הרבי אל מר שז"ר שלוש מצות שמורות, שז"ר שהה אז בניו יורק, ובבוקרו של ערב פסח, לאחר שהרבי סיים לשרוף את החמץ ועלה לחדרו, פנה לבנו של העסקן ר' פיניע אלטהויז בחינך, ואמר לו שכיון שמר שז"ר נמצא בניו יורק, והוא קשור לעניין מצד אביו, "דאס זיינען דיינע בירוים..." [אלו הם ה'בירוים' ששייכים אליך]. הרבי אמר שברצונו לעשותו שליח להביא למר שז"ר שלישיית מצות שמורה.

ר' בנימין שאל את הרבי האם לקחת מצות מוכנות, או להמתין למצות שייאפו לאחר חצות היום, שהינן "מצות מצווה". הרבי השיב כי לכתחילה חשב להעניק לו מצות רגילות, אך מאחר והוא הזכיר על ה"מצות מצווה", כדאי לקחת מהן דווקא.

לחבילת המצות שהוענקה לשז"ר, צירף הרבי אגרת בה נכתב: "לקראת חג המצות הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה לאחל לו ברכתי לחג כשר ושמת... כמנהגנו לשלוח מצה שמורה לידידים וקרובים, הנני מצרף למכתבי זה 3 מצות שמורות, כיון שתושב ארץ ישראל אינו חל עליו חיוב יו"ט שני של גלויות, ובלשון הזה: מיכלא דאסותא מיכלא דמהימנותא. בכבוד ובברכת החג."

כזית מצה בליל הסדר. דבר שהביא לכך שחולים רבים יאכלו כזית מצה בזמנה (ולא קודם זמנה בעת ארוחת הערב הרשמית במקום).

"יחד עם מבצע חלוקת המצות הכרוזנו גם על מגבית מיוחדת לצורך כיסוי ההוצאות המרובות של המבצע.

"נשמח לקבל שוב הוראות מכ"ק אדמו"ר שליט"א ונשתדל לבצע אותם בשמחה לשביעות רצון כ"ק אדמו"ר שליט"א."

דרך לחדור לליבו של כל אחד

לא רק אכילת המצה קשורה באמונה וברפואה. בשנים הבאות, פיתחו החסידים בעידודו הנמרץ של הרבי, מערך ביקורי אורחים במאפיית המצות בכפר חב"ד, כדי לטעום מההכנות היהודיות לחג הפסח. מרבית המבקרים היו ילדים, והביקורים הותירו בהם רושם רב.

באחד המכתבים, כותב הרבי במילים נדירות על ביקורים אלו, כי גם להם יש את סגולת ופעולת המצה, "מאכל האמונה והרפואה":

"מבצע מצה שמורה (נוסף על המבצע דביקור דתלמידי בתי ספר בכפר חב"ד בקשר לזה, אשר גודל הענינים אין די באר, ומכמה טעמים, ובפרט שזהו מיכלא דמהימנותא מיכלא דאסותא, ומובן שכן הוא גם בעניניה ואבירויהו)".

הרבי אמר שכאשר מעניקים את המצה ליהודי אחר, כדאי לבאר לו שזהו מאכל הרפואה, ומאכל האמונה, "אשר רפואה ואמונה קשורים זה בזה באיש הישראלי".

מלבד השפעתה הייחודית של המצה, אופן המבצע מהווה הזדמנות למצוא מסילות לליבו של כל אחד מבני ישראל, בדרך נעימה.

לאחר חג הפסח של שנת תשי"ט כתב הרבי לאחד העסקנים בכפר חב"ד: "מה שניכר גם כן במכתבו הוא, שלדאבון כנראה, גם השנה לא ניצלו המפעל דמצה שמורה באופן מסודר, והרי זו מהפעולות המיוחדות לחב"ד, ונותנת דרך לחדור לכל אחד ואחד בדרך של נועם, וביחד עם זה

למידים באים לכפר חב"ד דאות מבצע, מצה לתלמיד

קבלים הסברים מפורטים ע
חהליך אפית המצות בידיים
הנהוג בין מהדרים במצוות
תוך כדי עמידה מקרוב על כ
שלבי אפיה מקורית זו.
אגב כך מסיירים התלמידים ע
בכפר עצמו ובמבני הציבור ה
רבים שבו, שומעים הסבר
על יהדות וחסידות וצופים ב
סרטוני המחשה על נושאי י
דות. בסיום הביקור מקבל כל
תלמיד מצת"ד, בקבוקון י
הגדה של פסח.

עשרות משפחות שכולות ת
סבנה ל"סדר" פסח חגיגי משוי
תף בכפר חב"ד ותהיינה אור
תוח כפר חב"ד לחג הפסח.
הגב' שפרה גולומבביץ, מר
כות המחלקה לעידוד המשפ
חות הטכולות שע"י צעירי
חב"ד, בחסות משרד הבטחון,
שיגרה הזמנות לכל משפחות
אלו, ומקווים להיענות רבה.
ה"סדר" ייערך באולם "בית
ייר" ובכפר חב"ד.

עיתון 'מעריב' מדווח בכ"ו אדר תשכ"ח על 'מבצע מצה' רחב היקף

אאות תלמידים של בתי-
רבים ושונים ברחבי ה
ז, מכל הזרמים, פוקדים
יום אלה בכל יום את כפר
ה, במסגרת מבצע "מצה
למיד" הנערך מטעם צעיר
חב"ד.

מסגרת מבצע זה מסיירות
צות התלמידים במאפית
של המצות. התלמידים מ

"השמועה"
עליך עשתה
כנפיים, והביאה
להתעוררות
מיוחדת בעיסוק
במבצע. כיאה
לשנת השבעים:
למעלה מ-720
חסידים
התגייסו לקראת
הפסח וחילקו
72 אלף מצות
שמורות בכל
רחבי הארץ

נותנות אפשריות לאמר
דבור של התעוררות, וק"ל".
בהזדמנויות שונות
הבהיר הרבי כי הדאגה
למצות צריכה להיות
גם בקשר עם הילדים,
שכן מצות הן "מיכלא
דמהימנותא", ובכך יש
להתחיל כבר מקטנות.
במכתב מתש"ז: "ונהנתי
במאד ממה שכותב אודות
חלוקת המצה שמורה
ושיהיה זה בביה"ס ובגן
הילדים".

ההוספה בכל שנה

בכל שנה ושנה למועד
חג הפסח, היה הרבי
שב ומעורר על ההכנות

למבצע, וההשתדלות לנצל את הימים לפעולה במילואם,
תוך תביעה שהמבצע יהיה בהוספה ביחס לשנה הקודמת.
כפי שכתב הרבי באגרת אל הרב שמואל שניאורסון בשנת
תשי"ז: "לא כבכל שנה אלא בהוספה, שהרי נתרבה מספר
אלה שמכירים בהם ונתוסף גם כן בהתעוררות דלבן של
ישראל אשר גם בגלותא כשישנה היא בכל זאת הלב ער
להקב"ה ולגאולה".

במכתב נוסף מסביר הרבי כי ההוספה בכל שנה צריכה
להיות לא רק בכמות אלא גם באיכות, בהתעוררות מקבל
המצה: "נעם לי במאוד לקרות אשר הכפילו הכמות דמצה
שמורה שחלקו, שתקותי חזקה שלא רק בכמות נתוסף
אלא גם באיכות, זה אומר שאפילו אלו שקבלו אשתקד
נתוסף שנה זו בהתעוררות שלהם ובפעולות מיכלא
דמהימנותא בעניניהם, כיוון שזהו לא פעם הראשונה
ורושם פעם הראשונה בטח עודנו ישנו שהרי קדושה אינה
זוה ממקומה, ובפרט אם המעורר בא במגע בזמנים שונים
בעניני התעוררות..."

עם סיום המבצע בשנת תשי"ח, שיגר הרבי אגרת לתושבי
ותושבות כפר חב"ד, שנטלו חלק באפיית וחלוקת המצות:

בנועם

הגיעתני הבשורה הטובה מהשתתפות תושבי הכפר במבצע
המצה שמורה, ובטרחתם בגופם אפיית המצה שמורה, וכפי
שכותבים לי מודגשה היתה השתתפות נשי ובנות חב"ד, ה'
עליהן תחיינה".

הרבי העניק להם את ברכתו הקדושה שהשתתפות
במבצע, תוסיף בפעולת 'מאכל הרפואה והאמונה'
על תושבי הכפר עצמם, "ויהי רצון אשר ההשתתפות
במבצע מיכלא דאסוותא ומיכלא דמהימנותא לאחינו בני
ישראל תוסיף בפעולות מיכלא זה בהנוגע לתושבי הכפר
בעניניהם, שכללותם - יציאת מצרים, חירות מכל מצרים
העלמות והסתרים ויציאה למרחב האמיתי הן בגשמיות והן
ברוחניות".

במכתב אחר מזכיר הרבי בקשר ליוצאים לפעול ב'מבצע
מצה' את מאמר חז"ל "יותר ממה שבעל הבית עושה עם
העני, העני עושה עם בעל הבית".

התייחסות מיוחדת נוספת של הרבי מלמדת על סגולות
עצומות נוספות בהתעסקות במבצע. במכתב שכתב הרבי
אל הרב ליבוב, בו התייחס להיחלשות שהייתה באותה

המצות ששלח הרבי לאלסקה

לנו ולכל החיילים היהודים המשרתים באזור. פתאום נזכרתי בהבטחה האישית שנתן הרבי לזוגתי, לסייע לה בכל הנוגע לניהול חיים יהודיים תקינים. התפעמותי הייתה כפולה: ראשית, לא ביקשנו מהרבי כלל לשלוח לנו מצות. שנית, גם אם הרבי ראה לנכון לדאוג לנו למצות מהודרות לפסח, מה גרם לו לשאת באחריות לכל חיילי צבא אמריקה היהודים באזור! (לימים, כאשר נעשיתי חסיד של הרבי, הבנתי כי השאלה הזאת מופרכת מיסודה.

"בימים שנותרו עד פסח הייתי עסוק ראשי ורובי במשלוח המצות. לעתים נאלצתי להמתין באמצע הלילה על מסלול נמל התעופה הבינלאומי של אנקורג', עד הגעת המטוסים הקלים שעצרו שם לחניות קצרצרות בלבד, בדרכם לרחבי אלסקה. אני נזכר בחיך, כי בכמה מהטיסות מסרתי את חבילת המצות לידי הטייס ותבעתי ממנו להחזיקן בתאו. "עליך להתייחס לחבילה כאילו היו בה כליזכוכית עדינים ושבריים"... המצות של הרבי מצאו את דרכן לידי חיילים יהודיים, עלפי רוב רופאים, ששירתו במקומות הנידחים ביותר, דוגמת קוצביו שבקוטב הצפוני ונום הנושקת לסיביר הרוסית. כעבור שנים פגשתי אחד מאותם חיילים שקיבלו את המצות ששלח הרבי. הוא סיפר, כי מאז אותו פסח אין הוא אוכל אלא מצות שמורות עבודת יד. "אם על ציר העולם באלסקה אכלתי מצות כאלה, כיצד אוכל בניו יורק או במיאמי להסתפק בפחות מכך"..."

אבל את דאגתו הגדולה יותר של הרבי אלינו חשנו דווקא לקראת פסח בשנה הבאה, כאשר אל שולחן הסדר שלנו הצטרף אורח פעוט - מאיר'משה, בכור ארבעת בנינו".

הרב ישראל הבר הוא שליח הרבי בחסיפין שברמת הגולן. לפני היותו לחסיד, שימש כקצין דת (צ'פלין) בצבא האמריקאי, ובאותם ימים זכה להגיע אל הרבי.

"הקשר שלי עם הרבי החל בשנת תשל"ה" שירתי אז כצ'פליין (איש דת) בבסיס חיל-האוויר האמריקני באלמנדורף אשר באלסקה. למעשה, הייתי הרב האורתודוקסי היחיד בכל המדינה. למעלה משלוש שנים שירתי במקום קפוא ונידח זה. תקופה שהחלה בתחושת בדידות קשה והסתיימה בהרגשת סיפוק עצומה.

"כאשר הזדמנתי לביקור קצר בניו יורק, הקשבתי לעצת ידיד לנצל את ההזדמנות כדי להיכנס ל'יחידות' לרבי. האמת היא שהייתי זקוק מאוד לברכתו של הרבי. מאז נישואינו חלפו יותר מארבע שנים ועדיין לא נפקדנו בפריבטן. הסיפורים על ברכתו המופלאות של הרבי הגיעו גם לאוזניי. וכך מצאתי את עצמי יחד עם זוגתי עומדים בחצות ליל בתור ארוך של ממתנים להיכנס לחדרו של הרבי. הגיע הרגע שבו נפתחה הדלת ונכנסנו פנימה.

"תחילה פתח הרבי בשיחה עם זוגתי. הוא התעניין כיצד אנו מסתדרים שם בכל הנוגע לשמירת מצוות. הוא דיבר על לב רעייתי לפעול ביתר נמרצות לשכנוע הנשים היהודיות, ובכללן המבוגרות ואף הרפורמיות שבאלסקה, לשמור על דיני טהרת-המשפחה. אחר-כך שוחח עמה בנושא חינוך ילדים וטיפול בילדים מיוחדים. אני, שטרם הייתי חסיד ועוד לא הורגלתי במחזות מעין אלו, תהיתי האם הרבי ידע שהחינוך המיוחד הוא תחום ההתמחות האקדמי של רעייתי. ובכלל, תמהתי, מניין לו הידע והבקיאות בתחום ייחודי זה?

הדקות נקפו, ואז, כדי שלא נחמיץ את הסיבה העיקרית שלשמה הגענו, חשבתי לפנות אל הרבי ולבקשו שיברכנו בילדים. אך בטרם הספקתי לפנות פה, נשא אליי הרבי את מבטו ובחיוך רחב איחל: "שיהיו לכם בנים ובנות, שהבנים יהיו רבנים, גדולים אף מאביהם, ושהבנות ילמדו בנות נוספות לשמור את דיני היהדות". בסוף ה'יחידות', שנמשכה כמחצית השעה, פנה הרבי שוב אל זוגתי: "כל מה שאוכל לעשות באופן אישי כדי לסייע לכם לחיות כיהודים במקום שליחותכם - אעשה".

"חודשיים וחצי לאחר מכן, נערכנו לקראת חג הפסח הבא עלינו לטובה באלסקה. פעלתי ככל יכולתי לשחרר חיילים יהודים מבסיסיים, כדי שלפחות יוכלו להגיע לערים השכנות, פירבנקס או אנקורג', לחגוג את החג בצוותא עם משפחות יהודיות. בה בשעה עמלתי על הכנת מזון כשר לפסח לאותם חיילים. כשבוע לפני פסח קיבלתי הודעה שהגיע בעבורי משלוח ענק מניו יורק. נדהמתי לראות כמות עצומה של מצות שמורות, עבודת יד, במהרה התברר לי, כי המצות נשלחו אלינו בהוראתו של הרבי. בפתק שצורף למשלוח נאמר, כי המצות מיועדות

לקראת פסח תשכ"ד:

"הביקור בכפר יכלול גם סיורים בישיבה הגדולה, בבית הספר לדפוס, ובבית הספר לנגרות ולחקלאות. מדריכי כפר חב"ד ישמיעו לתלמידים הרצאות במנהג החסידות וכן יוקרנו סרטונים בנושא זה. כל תלמיד יקבל מצה אחת בשקית מיוחדת, "הגדה" מצויירת לחג הפסח ובקבוקון של יין לארבע כוסות

ובשנת תשל"ג, דיווח העיתון 'דבר':

"22 אלף ילדים ביקרו במסגרת 'מבצע מצה לתלמיד' בכפר חב"ד, ביניהם אלפי תלמידים מקיבוצים ומושבים. כל ילד נכח באפיית מצה שמורה במאפיה החסידית של הכפר, קיבל מצה כזו בצירוף הגדה לליל הסדר.

"720 חסידים עסקו לקראת הפסח בחלוקת 72 אלף מצות שמורות. הרבי שלח לכל אחד ממשתפי המבצע מענק של לירה אחת. בערב החג מלאו לרבי 71, ולכן החליטו חסידיו להפיץ בארץ בין ילדים עולים וחיילים 72 אלף מצות שמורות לכבודו."

נחתום רשימה זו, במילים יוצאות הדופן שכתב הרבי לר' איצק'ה גאנזבורג: "כתבתי זה כמה פעמים - משפיעים ויוצקים (מ'גיסט) הצלחה בכל ענייני חב"ד באופן בלתי משוער, אלא שמוכרח - פעולות ולא רק מחשבות ולא שקלא וטריא ומשא ומתן באסיפות שהמסקנא שלהן "שב ואל תעשה עדיף, ואני את נפשי הצלתי, שהרי גיליתי חוות דעת שלי", כי אם פעולות ממשיות ופעולות בהרחבה - כהוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר - ומפעל ביקור תלמידי בתי הספר לפני חג הפסח בכפר חב"ד - יוכיח". ■

שנה בקיום המבצע: "וכן בהנוגע להמשתתפים במפעל זה (ובזה גם בכפר חב"ד) כמה חסרו... ובפרט בהנוגע למצה שמורה, וכמו שידוע בטח גם לו סיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר ממה שנראה בכמה וכמה תלמידים שינוי המהות על-ידי התעסקות באפיית מצה שמורה".

מצה לתלמיד

אחת הפעולות הכבירות ב'מבצע מצה', היה הקמת מערך הביקורים במאפיית המצות בכפר חב"ד, שיועדה בעיקרה לתלמידי בתי הספר והגנים בארץ, בה לומדים הילדים על תהליך אפיית המצות, ומקבלים את מסרי החג בצורה חווייתית שתשתכן בליבם.

את הרעיון הגה החסיד ר' יצחק גנזבורג ע"ה בשנת תשכ"א, ומאז הוא התגלגל והתפתח. בתי הספר השונים נהנו מהמיזם, ועשרות אלפי מבקרים ביקרו במאפיה בכל שנה.

בדיווח נרחב בחוברת "מזמן לזמן" (ידיעון על פעולות צעירי אגודת חב"ד שיצא בניו-יורק), שהופיעה בראשית שנת תשכ"ב וסיקרה את הפעילות שנגעשה במהלך השנה החולפת, נאמר: "לבד ממבצע חלוקת המצות הכללי, ארגנו צעירי חב"ד מפעל חדש בשם 'מצה לתלמיד'. במסגרת מפעל זה ביקרו בפרוס חג הפסח כעשרת אלפים תלמידי בתי-ספר שונים בכפר חב"ד וחזו בתהליכי אפיית המצות במאפיית הכפר".

בשנים הבאות שודרג המבצע, וכך דווח בעיתון 'מעריב'